

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 38/10
24.03.2010. година
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд у Београду, у већу састављеном од судија: Горана Чавлине, председника већа, Невенке Важић, Анђелке Станковић, Љубице Кнежевић-Томашев и Веска Крстајића, чланова већа, са саветником Весном Веселиновић, записничарем, у кривичном предмету окривљеног М.С., због кривичног дела из члана 149. став 2. Закона о планирању и изградњи Републике Србије, одлучујући о захтеву за заштиту законитости Републичког јавног тужиоца Србије Ктз. број 423/09 од 27.08.2009. године, подигнутом против правноснажних решења Четвртог општинског суда у Београду К. 171/09 од 09.02.2009. године и Окружног суда у Београду Кж. 1009/09 од 27.03.2009. године, у седници већа одржаној у смислу члана 422. став 3. Законика о кривичном поступку, 24.03.2010. године, донео је

ПРЕСУДУ

УВАЖЕЊЕМ захтева за заштиту законитости Републичког јавног тужиоца Србије Ктз. број 423/09 од 27.08.2009. године УТВРЂУЈЕ СЕ да су правноснажним решењима Четвртог општинског суда у Београду К. 171/09 од 09.02.2009. године и Окружног суда у Београду Кж. 1009/09 од 27.03.2009. године, повређене одредбе члана 368. став 1. тачка 11. ЗКП-а и члана 369. тачка 1. ЗКП-а, у корист окривљеног М.С..

Образложење

Решењем Четвртог општинског суда у Београду К. 171/09 од 09.02.2009. године, одбијен је оптужни предлог Четвртог општинског јавног тужиоца у Београду Кт. Број 1240/08 од 21.01.2009. године, против окривљеног М.С. због кривичног дела из члана 149. став 2. Закона о планирању и изградњи Републике Србије.

Решењем Окружног суда у Београду Кж. 1009/09 од 27.03.2009. године, одбијена је као неоснована жалба Четвртог општинског јавног тужиоца у Београду изјављена против решења Четвртог општинског суда у Београду К. 171/09 од 09.02.2009. године.

Против наведених правноснажних решења Републички јавни тужилац подигао је захтев за заштиту законитости Ктз. број 423/09 од 27.08.2009. године, због битне повреде одредаба кривичног поступка из члана 368. став 1. тачка 11. ЗКП-а и повреде кривичног закона из члана 369. тачка 1. ЗКП-а, с`предлогом да Врховни суд уважењем захтева донесе пресуду којом ће утврдити да је наведеним решењима повређен закон у корист окривљеног М.С..

Врховни касациони суд, као надлежан суд за решавање о предметном захтеву поступајући на основу члана 90. став 1. Закона о уређењу судова („Службени гласник РС“, број 116 од 22.12.2008. године), и у смислу члана 422. став 3. ЗКП-а, у седници већа одржаној у одсуству обавештеног Републичког јавног тужиоца и окривљеног М.С. који није могао бити обавештен на адреси из списка предмета, размотрио је списе предмета, са решењима против којих је захтев подигнут и по оцени навода и предлога изнетих у захтеву, нашао:

Захтев за заштиту законитости је основан.

Из списка предмета се утврђује да је у овом кривичном предмету Четврти општински јавни тужилац у Београду Четвртом општинском суду у Београду поднео оптужни предлог Кт. број 1240/08 од 21.01.2009. године, против окривљеног М.С., због кривичног дела из члана 149. став 2. Закона о планирању и изградњи Републике Србије, стављајући му на терет да је током јуна 2008. године као физичко лице које је инвеститор градио објекат површине 146 м², без одобрења за изградњу и главног пројекта на тај начин што је без прописане документације на парцели која припада држави излио армирану бетонску плочу димензија 1,5x19м и избетонирао тракасте темеље, да је након подношења овог оптужног предлога Четврти општински суд исти својим решењем К. 171/09 од 09.02.2009. године одбио на основу члана 441. у вези члана 274. став 1. тачка 1. ЗКП-а и у образложењу решења навео да, имајући у виду одредбе Закона о планирању и изградњи којим се у члану 149. каже да се радња наведеног кривичног дела састоји у грађењу објекта без одобрења за градњу и без главног пројекта, а да се одредбом члана 2. став 1. тачка 22. истог Закона „објекат“ дефинише као грађевина која представља физичку, техничку, технолошку или биотехничку целину, са свим инсталацијама, постројењима и опремом, односно исталацију постројења и опреме која се уграђује у објекат и самостално изводи, зграде свих врста, саобраћајни, водопривредни и енергетски објекти, унутрашња и спољна мрежа и инсталације, објекти комуналне инфраструктуре, индустријски, пољопривредни и други привредни објекти, јавне зелене површине, објекти спорта и рекреације, гробља, склоништа и др, нашао да радње окривљеног описане у диспозитиву оптужног

предлога нису довеле до изградње било каквог објекта у смислу наведених одредаба члана 2. став 1. тачка 22. наведеног Закона, те да самим тим у конкретном случају у радњама окривљеног нема објективних обележја кривичног дела које му се оптужбом ставља на терет.

Другостепени суд је одлучујући о жалби Четвртог општинског јавног тужиоца изјављеној против првостепеног решења исту одбио као неосновану решењем Кж. број 1009/09 од 27.03.2009. године.

Врховни касациони суд налази да је поменуто решење првостепеног суда донето уз битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 368. став 1. тачка 11. ЗКП-а, јер не садржи разлоге о одлучним чињеницама, а дати разлози су неразумљиви и противречни. Ово с`тога, јер се из цитираног решења првостепеног суда види да се у разлозима решења наводи да је радња кривичног дела из члана 149. Закона о планирању и изградњи Републике Србије, грађење објекта без одобрења за градњу и главног пројекта, а да се потом заузима став да објекат треба да буде и физички завршен, што по налажењу првостепеног суда представља објективно обележје предметног кривичног дела које недостаје у радњама окривљеног, па је, на наведени начин првостепени суд разлоге о одлучним чињеницама учинио у знатној мери противречним. Надаље, имајући у виду да из диспозитива оптужног предлога произлази да је окривљени као физичко лице које је инвеститор градио објекат наведене величине, то, по налажењу овог суда није јасно на основу чега првостепени суд налази да у радњама окривљеног нема објективних обележја предметног кривичног дела.

Поред тога, по налажењу овога суда Републички јавни тужилац захтевом за заштиту законитости основано указује да је наведеним решењем истовремено повређена и одредба члана 369. тачка 1. ЗКП-а.

Ово с`тога, јер из саме одредбе члана 149. ЗКП-а произлази да је у опису овог кривичног дела глагол „градити“ употребљен у трајном а не у свршеном облику (каже се „ко гради“ а не „ко је изградио ...“), а чланом 2. тачка 16. Закона о планирању и изградњи је дефинисано да појам „изградња објекта“ представља скуп радњи који обухвата: претходне радове, израду техничке документације за изградњу објекта, контролу техничке документације, припремне радове за грађење, грађење објекта и стручни надзор у току грађења објекта“, што све указује да објекат не мора бити изграђен у смислу члана 2. тачка 22. Закона о планирању и изградњи Републике Србије, да би постојало ово кривично дело. Првостепени суд је налазећи да у радњама окривљеног нема објективног обележја кривичног дела, јер објекат који је окривљени започео да гради није завршен, решењем који је одбио цитирани оптужни предлог Четвртог општинског јавног тужиоца у Београду против окривљеног С.М., због кривичног дела из члана 149. став 2. Закона о планирању и изградњи Републике Србије, повредио кривични закон из члана 369. тачка 1. ЗКП-а, у корист окривљеног.

Како је другостепени суд одлучујући о жалби Четвртог општинског јавног тужиоца изјављеној против првостепеног решења исту одбио као неосновану, те

није отклонио наведену битну повреду одредаба кривичног поступка и повреду кривичног закона, то је и тај суд учинио исте повреде закона у корист окривљеног.

Налазећи, с`тога, да је захтев за заштиту законитости Републичког јавног тужиоца основан, Врховни касациони суд је уважањем захтева утврдио да је наведеним решењима Четвртог општинског суда у Београду и Окружног суда у Београду повређен закон у корист окривљеног, не дирајући у правноснажна решења против којих је захтев подигнут.

Из изнетих разлога, а на основу члана 30. став 1. Закона о уређењу судова („Службени гласник Републике Србије“, број 116/08 од 22.12.2008. године) и члана 425. став 1. ЗКП-а, одлучено је као у изреци ове пресуде.

Записничар-саветник,

Весна Веселиновић, с.р.

Председник већа-судија,

Горан Чавлина, с.р.